

[Helge Adam Møller]

min familie osv. Så jeg synes altså, at man godt kan strække begrebet midlertidigt betydeligt ud over to år, uden at jeg kan sætte en krystalklar grænse.

Hr. Peter Duetoft siger, at bosnierne ikke ønsker at blive i Danmark. Nej, det tror jeg faktisk heller ikke det store flertal ønsker. Men så kommer jo også pointen: Hvorfor giver vi dem så tilladelse til, at de alle sammen kan begynde at søge asyl? Det er da at fortælle dem, at her kan I da godt søge asyl, men på den anden side vender I jo alle sammen hjem igen. Det giver dem muligheden for, den dag freden kommer, at sige, at de vil tilbage, eller at de nu har fået asyl i Danmark. Derfor er dette hele pointen i lovforslaget: Hvis man satser på, at de først og fremmest skal tilbage og være med til at genopbygge deres land, er der ingen grund til at starte en asylsagsbehandling, før den dag freden kommer.

Det er rigtigt, at den enkelte har en ret til at kræve det, men så ved han eller hun også, at de med 99 procents sikkerhed selvfølgelig ikke kan få asyl i Danmark, og derfor vil de ikke sætte det store apparat i gang.

Nu er der 18.000, der begynder at søge, når 2-års-fristen udløber, og det er da spild af ressourcer. Det er også at stikke blå i øjnene på dem, der eventuelt ville benytte sig af det.

Jeg tror, fru Elisabeth Arnold har misforstået mig i hvert fald på ét område. Hele min tale gik ud på, at det, vi skulle koncentrere os mest om, og som der også er intentioner om i ministerens forslag, er, at i dag skal de bosniske flygtninge, de voksne, trænes og uddannes og forberede sig til den tilværelse, de skal ned og starte og bygge op i Bosnien, så det er vi da helt enige i, ingen problemer i det.

Fru Dorte Bennedsen siger, at jeg skal have nogle stærke argumenter. Nu havde jeg fem forskellige argumenter, men det væsentlige og hovedargumentet er, at dette svækker det med det midlertidige. Her sender man et klart signal: Der er et stort antal af jer, der får lov til blive i Danmark. Det står i indenrigsministerens pressemeddelelse fra i går. Der står: Her giver vi krigsflygtninge et tilbud, som både kan bruges ved hjemvenden og i Danmark.

Man siger længere nede – det er ministerens egen udtalelse: »Håbet er, at en del af de bosniske flygtninge kan vende hjem«. Det er jo et klart signal om, at der er en stor del, der altså

aldrig nogen sinde skal vende hjem, og det mener vi er et krystalklart signal i denne lovgivning.

(Kort bemærkning).

Ebba Strange (SF):

Nej, fru Pia Kjærsgaard, jeg har ikke noget klart svar på, hvor lang tid midlertidighed er.

Jeg takker for hr. Helge Adam Møller indlæg. Jeg synes, det var nuanceret og godt, og jeg sad og lyttede meget til det, fordi jeg egentlig synes, det modsiger hans indstilling om at stemme imod dette lovforslag. For de eksempler, hr. Helge Adam Møller gav, omfattede jo mennesker, som var travlt beskæftigede – for nu at tage de søfolk, der flygtede og gik i allieret krigstjeneste – og vidste, at en dag måtte denne krig jo ende, og så kunne de vende hjem.

I forlængelse af hr. Helge Adam Møllers indlæg synes jeg, det ville være naturligt at støtte indenrigsministerens forslag, fordi det ligesom lå i hr. Helge Adam Møllers indlæg, at det jo kommer lidt an på, hvilke muligheder man har for at bruge sit liv i den midlertidighedsfase, man er i, og derfor har jeg ikke noget klart svar til fru Pia Kjærsgaard.

Jeg kan huske mine egne overvejelser, da vi drøftede loven i 1992. Jeg tænkte, det er længe at skulle vente i to år på at få en asylsag behandlet; nogle af dem vil nok få det dårligt undervejs. Og når jeg møder dem i dag, kan jeg se, at to år er længe, og det har selvfølgelig meget at gøre med de vilkår, de lever under.

Men jeg har ikke noget klart svar på det. Det synes jeg heller ikke jeg behøver at have.

(Kort bemærkning).

Peter Duetoft (CD):

Alligevel ligger der jo et svar til fru Pia Kjærsgaard. Vi satte jo i realiteten asylkonventionen ud af kraft med UNHCR's accept og anbefaling, men dengang var der rent faktisk meldinger om, at man mente, at den tid, man kunne sætte den ud af kraft, ville være to år, og vi har jo for nylig igen fra UNHCR fået en melding om, at nu synes man nok, at tiden er inde til, at man begynder at følge asylkonventionen.

Så der er altså andre end regeringen og de partier, der støtter dette lovforslag, der mener,